

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 1319

гр. София, 04.03.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-22, в закрито заседание на четвърти март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Нели Алексиева

като разглежда докладваното от Нели Алексиева Търговско дело № 20221100900194 по описа за 2022 година

Делото е образувано по искова молба с вх. номер № 5117/31.01.2022 г. на ИЛ. К. Д., предявена срещу „Б.“ ЕАД и „Б.Е.Х.“ ЕАД. С исковата молба се иска да се признае за установено между страните недействителността на решение на Съвета на директорите на „Б.Е.Х.“ ЕАД, съгласно протокол № 6-2022/28.01.2022 г. поради противоречието му на императивните правила на чл. 21, ал. 1 от Закона за публичните предприятия /ЗПП/ и Правилника за прилагане на ЗПП и поради заобикаляне на основните цели и принципи, установени в чл. 1 от Закона за публичните предприятия, както и да установи съществуването на мандатно правоотношение между ищеца като член на Съвета на директорите и ответника „Б.“ ЕАД, валидно възникнало след проведена конкурсна процедура по чл. 21, ал. 1 от ЗПП и ППЗПП и на основание единодушно решение на СД на „Б.Е.Х.“ ЕАД, обективизирано от 13.07.2021 г., респективно да признае за несъществуващо заявеното за вписване обстоятелство по заявление –образец А5 № 20220128199258.

Съдът намира, че тези искове са недопустими. Съображенията за този извод на съдията-докладчик са следните:

Оспореният в настоящето производство протокол № 6-2022/28.01.2022 г. касае вземането на решение за промяна в персоналния състав на управителния орган на дружеството, вкл. и освобождаване от длъжност на членове на съвета на директорите и преди изтичане на мандата, за който са избрани. Тези решения са от компетентността на ОС на акционерното дружество – арг. от чл. 221, т. 4 вр. чл. 233, ал. 4 от ТЗ, а когато се касае за еднолично акционерно дружество, решенията от компетентността на общото събрание се вземат от едноличния собственик на капитала, съгласно чл. 219,

ал. 2 от ТЗ. За решенията на едноличния собственик на капитала се съставя протокол в писмена форма /чл. 232а ТЗ/. Именно характер на такова решение има протокол № 6-2022/28.01.2022 г. на Съвета на директорите на „Б.Е.Х.“ ЕАД, с което решение ищецът и други лица са освободени като членове на съвета на директорите на ответното дружество „Б.“ ЕАД и са избрани нови членове на съвета на директорите до провеждане на конкурс за избор на нови членове по чл. 21, ал. 1 от Закона за публичните предприятия. Ищецът, в качеството му на освободен член на съвета на директорите на ответното дружество, няма правен интерес от предявяване на заявления иск за прогласяване недействителността/нищожността на решенията на едноличния собственик на капитала, обективирани в протокол № 6-2022/28.01.2022 г. Правният интерес от предявяване на установителен иск е налице, ако същият е заявен от лице, чието правно положение се засяга и зависи от атакуваното решение. В случая последиците от това решение се отразяват пряко единствено в правната сфера на дружеството, като вземането на това решение е в изключителната компетентност на собственика на капитала на дружеството и формираната от него воля да вземе такова решение не може да бъде повлияна от поведението на освободения член на съвета на директорите, спрямо когото това решение е произвело ефект от момента на неговото вземане. Ищецът може да иска от съда защита на свои права, произтичащи от прекратения с решението на едноличния собственик на капитала договор за управление с дружеството /при изложените от Д. твърдения, че този договор е прекратен в нарушение на императивни норми на закона/, но такъв иск за защита на имуществените му права, произтичащи от възникналото въз основа на договора за управление мандатно правоотношение, не е предявен

Следва да се отбележи още, че от съдържанието на исковата молба не може да се обоснове извод, че са предявени искове за нищожност на решенията на едноличния собственик на капитала, обективирани в протокол № 6-2022/28.01.2022 г. Дадената от страната правна квалификация не обвързва съда, а последният има задължението сам да даде такава, съобразявайки изложените обстоятелства и отправено към него искане. В случая се твърди, че решенията са нищожни /без да се излагат конкретни твърдения за наличието на основания за нищожност, съответни на разясненията, дадени с Тълкувателно решение № 1 от 06.12.2002 г. на ОСГК на ВКС, по т. д. № 1/2002 г., кои основания водят до нищожност на решението на ОС/.

Изложените от Д. твърдения в исковата молба за вземане на решенията в нарушение на императивни разпоредби на закона и заобикаляне на закона не са основание да се приеме, че с нея се предявяват искове за нищожност на решенията на едноличния собственик на капитала, обективирани в протокол № 6-2022/28.01.2022 г. Съгласно т. 1 на тълкувателно решение № 1/2002 г. на ОСГК на ВКС, квалифицирането на решенията на ОС на търговското дружество като нищожни е допустимо само по критериите на Търговския закон /ТЗ изрично квалифицира като нищожни само решенията на ОС, посочени в чл. 75, ал. 2 вр. ал. 1 от ТЗ и като недействителни решенията по чл. 197, ал. 3, предл. 2 ТЗ и чл. 216 от ТЗ/. Погрешно е разбирането, че решенията на ОС, които противоречат на учредителния акт или на повелителни разпоредби на ТЗ са нищожни. Решенията на ОС на дружеството нямат характер на сделка по смисъла на ЗЗД, съответно спрямо тях са неприложими установените в ЗЗД хипотези за нищожност на сделките. Решенията на ОС са задължителни единствено за членовете на дружеството, включително и за тези членове, които са участвали при тяхното приемане, но изрично са изразили несъгласие, както и тези членове на дружеството, които не са участвали в ОС, на което е прието дадено решение. То е резултат от волята на мнозинството на членовете, за разлика от сделките по ЗЗД, при които има изискване за съвпадащи си волеизявления. Съгласно Тълкувателното решение нищожно е липсващото /невзето/ решение на ОС, което, обаче, е отразено като съществуващо в протокола на ОС или решението на ОС, което е взето извън пределите на неговата компетентност, определена от закона и учредителния акт. В случая Д. по същество не излага никакви фактически твърдения за нищожността на атакуваното решение на едноличния собственик на капитала. В горесцитираното тълкувателно решение на ВКС изрично се посочва, че вземането на решенията в нарушение на повелителните разпоредби на закона или устава не обуславя нищожност на приетите решения, а се отразява върху тяхната законосъобразност и пътят на защита е чрез предявяване на иск по чл. 74 от ТЗ /с правото на какъвто иск ищецът Д. не разполага, тъй като няма качеството на акционер/.

Предвид гореизложеното за ефекта на решението на едноличния собственик на капитала по отношение на дружеството и освободените членове на съвета на директорите, ищецът няма правен интерес и от предявения от него установителен иск, с предмет да бъде установено

съществуването на мандатно правоотношение между ищеца като член на Съвета на директорите и ответника „Б.“ ЕАД, валидно възникнало след проведена конкурсна процедура по чл. 21, ал. 1 от ЗПП и ППЗПП и на основание единодушно решение на СД на „Б.Е.Х.“ ЕАД, обективизирано от 13.07.2021 г.

Заявеното искане по чл. 29 от ЗТРРЮЛНЦ също не може да се приеме като основание за допустимост на настоящото производство. Чрез иска по чл. 29, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ заинтересуваното лице, което не е участвувало в охранително производство, би могло да установи порочността на вписаното с охранителния акт обстоятелство. В случая не се атакува като порочно конкретно извършено по партидата на ответника вписване на обстоятелство от една страна, а от друга ищецът не излага и конкретни твърдения за наличието на хипотезата на вписване на несъществуващо обстоятелство, доколкото такова би било налице, когато е вписано обстоятелство, което не е възникнало валидно, като възможните хипотези са две: когато е допуснато вписване на липсващо обстоятелство, което не е съществувало към датата на удостоверяването, или когато е вписано съществуващо обстоятелство, чиято нищожност е установена по-късно /в случая, съгласно вече изложените мотиви Съдът приема, че ищецът по същество не излага никакви доводи за нищожност на оспореното решение на едноличния собственик на капитала/. Освен това поради гореизложените доводи за липса на правен интерес у ищеца, не може да се приеме, че Д. има качество на заинтересовано лице, което може да оспорва вписванията по партидата на ответника „Б.“ ЕАД.

Предвид изложеното, съдът приема, че предявените иски са недопустими, съответно исковата молба следва да бъде върната – по арг. от чл. 130, изр. 1 ГПК.

Мотивиран от горното, Съдът

РАЗПОРЕДИ:

ВРЪЩА, на основание чл. 130, изр. 1 от ГПК, исковата молба с вх. № 5117/31.01.2022 г., във връзка с която е образувано т. дело № 194/2022 г. по описа на СГС, ТО, VI-22 състав и **ПРЕКРАТЯВА** образуваното по тези иски съдебно производство.

Разпореждането може да бъде обжалвано от ищеца с частна жалба, пред

Софийски апелативен съд, в едноседмичен срок от съобщението.

Съдия при Софийски градски съд: _____